

ПРОТОКОЛ

№ 118

гр. Варна, 03.11.2021 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, I СЪСТАВ, в публично заседание на трети ноември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Милен П. Славов

Членове: Петя Ив. Петрова
Мария Кр. Маринова

при участието на секретаря Виолета Т. Неделчева
Сложи за разглеждане докладваното от Милен П. Славов Въззивно гражданско дело № 20213000500438 по описа за 2021 година.
На именното повикване в 10:00 часа се явиха:

Въззивникът **СТ. П. ИВ.**, редовно призван, не се явява, представлява се от адв. М.Р., редовно упълномощена и приета от съда от първата инстанция.

Въззиваемата страна **М. ХР. Д.**, редовно призвана, не се явява, не се представлява.

Въззиваемата страна **АС. Н. АС.**, редовно призвана, не се явява, не се представлява.

Съдът докладва становище, подадено от адв. С.М., като процесуален представител на въззиваемите страни, с което моли да се даде ход на делото при липсата на други процесуални пречки. Поддържат се изцяло доводите изложени в отговора на въззивната жалба. Няма доказателствени искания. Изразено е становище по съществото на спора. Претендира се присъждането на разноските в полза на АС. Н. АС., за което се представя и списък на разноските. Направено е изявление, че в случай, че възнаграждението на процесуалния представител на въззивника надвишава минималния размер на адвокатските възнаграждения, моли същото да бъде намалено като прекомерно.

Третото лице помагач **ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО „ЕВРОИНС“ АД**, редовно призвано, не се явява представител.

АДВ.Р.: Моля да се даде ход на делото. Представям заверен препис от пълномощното от 02.12.2020 г. съобразно указанията на съда.

С оглед представеното в днешно съдебно заседание заверено за вярност пълномощно, съдът намира, че са налице доказателства за надлежната представителна власт на въззивника.

Съдът намира, че не съществуват процесуални пречки по хода на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО И ДОКЛАДВА ВЪЗЗИВНАТА ЖАЛБА И ПИСМЕНИТЕ ОТГОВОРИ

Настоящото производство е образувано по въззивна жалба на СТ. П. ИВ. от гр. Шумен, представляван от адв. М. Р. от АК-Варна, срещу решение № 925/20.05.2021г., постановено по гражданско дело № 3745 по описа за 2020г. на Окръжен съд – Варна, **В ЧАСТИТЕ МУ**, с които са отхвърлени като неоснователни предявените от въззивника против М. ХР. Д. и АС. Н. АС., двете от гр. Шумен, при участието като трето лице-помагач на „Застрахователно дружество Евроинс“ АД, гр. София на тяхна страна, искове:

- иск с правно основание чл. 73, вр. чл. 40, ал. 4 и ал. 3 от ЗННД, вр. чл. 45, ал. 1 от ЗЗД, за осъждането им солидарно да му заплатят **сумата от 26 000 лв.**, представляваща обезщетение за имуществена вреда, вследствие на неправилно удостоверяване в Нотариален акт за покупко-продажба на идеални части от недвижим имот между съсобственици под № 183, том. IX, рег. № 6729, дело № 1182 от 07.10.2016 год. /вписан в СВп вх.рег. № 7056/07.10.2016 год., акт № 25, том.19, дело № 3770/2016 год., дв.вх.рег. № 7009/, съизмерима с платената от него покупна цена по договор, оформен с Нотариален акт № 73, том. I, рег.№ 1365, дело № 59 от 10.03.2020 год. на нотариус Г.В. –Ц. с район на действие РС-Шумен и рег. № 702 на НК, вписан дв.вх. рег. № 110, вх. рег. № 1109, акт. № 164, том.3, дело № 617 от 10.03.2020 год. на СВ-Шумен;

- иск с правно основание чл. 86, ал. 1 от ЗЗД за заплащане на **сумата от 1 639.44 лв.**, представляваща обезщетение за забавеното плащане на главницата от 26 000 лв. за периода от датата на нейното плащане на 10.03.20г. до предявяване на исковата молба по настоящото дело /22.12.20г./;

В жалбата се излага, че решението в обжалваните му части е неправилно, постановено в нарушение на относимите материалноправни норми, както и процесуалните норми – по отношение задължението на съда да изложи мотиви относно изводите си, поради което се претендира отмяната му в тези отхвърлителни части и уважаване на исквете, ведно с присъждане на направените пред двете инстанции разноски. Поддържа се, че и само въз основа на представените пред нотариуса документи с оглед подготовката и изповядването на сделката от 07.10.16г., нотариусът при полагане на дължимата грижа и при съобразяване с правните норми и с тълкуването им в съдебната практика, е следвало да достигне до извода за наличието на права на трети лица върху продавания имот, които са различни от продавачите и също са наследници на тяхната праводателка П. И. Б.. Отделно от това, нотариусът разполага и с правомощия в рамките на охранителното производство по своя инициатива и по служебен ред да се снабдява с необходимите справки, данни и документи, които са му нужни, за да изпълни задълженията си по чл. 586, ал. 1 и ал. 2 от ГПК. В тази връзка се акцентира на представените пред нотариуса с оглед на изповядване на сделката от 07.10.16г. нотариален акт № 166/12.04.1973г. за придобиване на имота по реда на ЖСК, данните за семейния статус на починалата наследодателка /записана като вдовица/, както и отразеното в удостоверение за данъчна оценка от 04.10.16., че като собственици на имота са били посочени и трети лица, различни от страните по подготвяната сделка. При събирането и съобразяването на тези данни, както и с оглед разрешенията, дадени с ТР № 44/1975г. на ОСГК на ВС и ППВС № 3/12.11.1983г., нотариусът е следвало да достигне до други правни изводи относно титулярите на правото на собственост върху продавания апартамент. Въз основа на установените факти чрез представените пред нотариуса документи, последният е следвало да достигне до извода, че е била налице презумпцията на чл. 13, ал. 1 от СК /отм./, която не е била оборена, както и са липсвали доказателства, че отчужденият от нея личен имот е бил равностоен или по-скъп от придобития като обезщетение имот. Поради това се счита, че не е било необходимо пред нотариуса да е бил представен Протокол на комисията по § 85 от ППЗПИНМ, за да се достигне до извода, че молителите-продавачи по договора от 07.10.16г. не са единствените наследници, респ. – собственици на продаваемите идеални части от същия. Изложени са съображения в подкрепа

на тезата, че действителната вреда, претърпяна от ищеца се изразява именно в заплатената по договора от 10.03.20г. покупна цена от 26 000 лв. /предвид факта, че договорът от 07.10.16г. е сключен между родственици и поради това при занижена цена, каквато и фактически не е плащана на брата на ищеца, който е бил продавач по този договор/. Сочи се още, че удостовереният материален интерес от нотариуса по см. на чл. 73 от ЗННД, е посоченият в самия нотариален акт от 07.10.16г., възлизащ на 58 656.45 лв., а не в размер на 19 949.52 лв., както поддържат насрещните страни. Претендира се отмяна на решението в обжалваните му части и уважаване на исквете.

В предвидения срок е депозиран писмен отговор от насрещните страни М. ХР. Д. и АС. Н. АС., двете от гр. Шумен, чрез общия им процесуален представител адв. Св. М. от АК-Шумен, с който същата е оспорена като неоснователна. Счита се, че решението е правилно и законосъобразно. Сочи се, че едва с въззивната жалба се излага ново твърдение от ищеца, че нотариусът е следвало да откаже извършването на удостоверяването след като не е разполагал с необходимите доказателства. Това се счита за признание, че по делото не е доказано молителите да са представили на нотариуса документите, въз основа на които същият да достигне до изводите, до които е достигнал съдът в делото за евикция. Освен това се счита, че с това ново твърдение се прави недопустим опит да се обоснове ново основание на исковата претенция. Поради то се отправя искане въззивният съд да го остави без разглеждане и произнасяне. Освен това се поддържа, че помощник-нотариусът не е имал основание за отказ, тъй като представените му писмени доказателства са обосновавали правния извод за извършване на исканото нотариално удостоверяване, същият не е бил и в състояние да се извести за наличието на съществуващите други доказателства, които са били представени в състезателния исков процес по евикцията от ищите /а не от ответниците/ по делото. Поддържа се, че нито един елемент от фактически състав на деликта не е установен по отношение на двамата настоящи ответници. Отделно от това се поддържа, че и размерът на вредата не е бил доказан, тъй като срещу уговорената и платена на 10.03.20г. цена от 26 000 лв. ищецът е получил правото на собственост и върху продадените му идеални части от имотите. Относно акцесорните искове се счита, че същите са неоснователни поради неоснователност и на главните такива. Поддържа се и размер на удостоверения материален интерес в контекста на нормата на чл.

73 от ЗННД, възлизащ на 19 949.44 лв. за 2808.43/11 010 ид.ч. Претендира се обжалваното решение да бъде потвърдено, ведно с присъждане на разноските за въззивната инстанция. Релевирано е в евентуалност и възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК за прекомерност на адвокатското възнаграждение на насрещната страна.

Отговор на въззивната жалба е подаден и от третото лице-помагач на страната на ответниците – „Застрахователно дружество Евроинс“ АД, гр. София чрез юр.к. Й. С., с който същата е оспорена като неоснователна. Един от аргументите за неоснователност на предявените претенции е това, че ищецът има правото по чл. 189 или чл. 191 от ЗЗД против продавачите си. Освен това се сочи, че твърдението във въззивната жалба, че покупната цена ищецът е заплатил само на И.К., а не и на своя брат, е въведено за първи път в процеса, което е недопустимо, а и не отговаря на истината, тъй като в самия нотариален акт е посочено, че цената от 24 000 лв. се отнася за цялата продавана $\frac{3}{4}$ ид.ч. от имота. Разпределението на тази цена между продавачите е въпрос на техни вътрешни отношения. А ако не е била заплащана продажна цена, то тогава вреда за ищеца не е настъпила. Споделя се решаващия извод на първоинстанционния съд, че нотариусът не е разполагал с доказателствата, които са били събрани в съдебния процес по евикцията и не е могъл да ги установи служебно. Претендира се обжалваното решение да бъде потвърдено.

С оглед на изрично определения предмет във въззивната жалба /стр. 1, абз. 2/ и размера на заплатената ДТ за въззивното производство, настоящият състав на съда намира, че първоинстанционното решение не е обжалвано (и поради това е влязло в сила) в частите му, с които са били отхвърлени исковете на ищеца против ответниците за присъждане на обезщетение на имуществените му вреди, изразяващи се в заплатените разноски по сделката в размер на **1086,50 лева** /Нотариален акт № 73, том.І, рег.№ 1365 дело № 59 от 10.03.2020 год. на Нотариус Г.В. –Ц. с район на действие РС-Шумен и рег. № 702 на НК, вписан Дв-вх. № 110, Вх.рег. № 1109, акт. № 164, том.3, дело № 617 от 10.03.2020 год. на АП-Вписванията Шумен/; в заплатени разноски в съдебното производство по гр. дело № 2552/2017 год. на РС-Шумен в размер на **6 142.19 лева**; сумата от **527.48 лв.** като обезщетение за забавеното плащане на сумата от 1 086.50 лева за периода от 10.03.2020 год. до датата на предявяване на исковата молба /определена по размер като разлика между исковата претенция от 2 166.92 лв. и посочения размер във въззивната жалба

от 1 639.44 лв./; сумата от **491.38 лева** представляваща, обезщетение за забава, равна на законна лихва върху сумата от 6 142,19 лв. (съдебно-деловодни разходи по посоченото граждански дело) за периода от 10.03.2020 год. до датата на предявяване на исковата молба.

Въззивната жалба е подадена в срок, от страна с правен интерес от обжалването на обжалваем съдебен акт, същата е редовна и са налице доказателства за надлежна представителна власт.

Не е налице хипотезата за наличие на задължение на въззивния съд да дава указания на страните относно посочването и събирането на доказателства, а отделно от това и самите страни не са формулирали доказателствени искания в подадените въззивна жалба и отговора на същата.

АДВ.Р.: Поддържам въззивната жалба изцяло. Няма да соча доказателства. Представям доказателства за сторени от доверителя ми разноски и списък.

Съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА и прилага представения от адв. Р. списък на разноските, ведно с приложения договор за правна защита и съдействие.

Съдът намира делото за изяснено от фактическа страна и дава ход на

УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Р.: Уважаеми апелативни съдии, във въззивната жалба подробно съм изложила своите аргументи срещу решението на окръжния съд. Моля да вземете предвид, че възразявам срещу размера на адвокатското възнаграждение, претендирано от ответниците/въззиваеми, моля да вземете предвид, че надвишава минимума по нашата Наредба. Моля да ми бъде даден подходящ срок, за да представя становището си по съществото на спора.

Съдът дава възможност на процесуалния представител на въззивника адв. Р., в срок до 10.11.2021 г. включително, да представи в писмен вид становището си по съществото на спора.

Съдът счете делото за изяснено от правна страна и обяви, че ще се произнесе с решение в законния срок.

Протоколът изготвен в съдебно заседание, което приключи в 10.05 часа.

Председател: _____

Секретар: _____